

L'Administració competent ha de notificar al contribuent la resolució de la sol·licitud en el termini de tres mesos; si transcorregut el termini no s'ha notificat cap resolució expressa, la sol·licitud es considera estimada. Només es pot desestimar la sol·licitud si està incompleta o no compleix els requisits que fixa la norma.

5. L'import de l'ingrés anual corresponent al pagament fraccionat resulta de dividir la quota que es fracciona entre el nombre d'anys en què es percebi la renda si és temporal, o entre quinze si és vitalícia.

El pagament anual fraccionat s'ha d'ingressar en els terminis que figurin en la resolució de concessió del fraccionament, dins del mes de gener següent a la percepció íntegra de cada anualitat de renda.

6. En el cas que s'exerciti el dret de rescate, la totalitat dels pagaments fraccionats pendents s'han d'ingressar durant els trenta dies següents a l'exercici.

7. En el cas que es produeixi l'extinció de la renda, només és exigible el pagament fraccionat pendent que correspongui a l'anualitat de renda efectivament percebuda i pendent d'ingrés.

8. La responsabilitat subsidiària de les entitats d'assegurances s'extingeix en relació amb el primer pagament fraccionat quan el beneficiari acrediti l'obtenció, en forma expressa o per silenci, del fraccionament que regula el present precepte.

El manteniment de l'extinció de la responsabilitat exigeix l'acreditació pel contribuent davant de l'entitat d'assegurances de l'ingrés del pagament fraccionat corresponent a cada anualitat de renda.

En el cas de l'exercici del dret de rescate, les entitats d'assegurances poden exigir la presentació de certificació expedida per l'Administració tributària sobre l'import de l'impost pendent de pagament, als efectes de conèixer la quantia de la seva responsabilitat subsidiària i, si s'escau, poder lliurar als beneficiaris un xec bancari expedit a nom de l'Administració creditora de l'impost, d'acord amb el que preveu l'article 8.1.b) de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.»

Article segon. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 87 del Reglament de l'impost sobre successions i donacions aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 87 del Reglament de l'impost sobre successions i donacions, aprovat mitjançant el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, en els termes següents:

«1. Els subjectes passius que optin per determinar l'import dels seus deutes tributaris mitjançant autoliquidació han de presentar-la en el model d'imprès de declaració liquidació especialment habilitat a l'efecte, i ingressar el seu import dins dels terminis que estableix l'article 67 d'aquest Reglament per a la presentació de documents o declaracions o en el de pròrroga de l'article 68, a l'entitat de dipòsit que presta el servei de caixa a l'Administració tributària competent o en alguna de les seves entitats col·laboradores.»

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

4917 *REIAL DECRET 207/2002, de 22 de febrer, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig. («BOE» 61, de 12-3-2002.)*

La Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, imposa a l'Administració tributària el deure de facilitar al contribuent el compliment de les seves obligacions fiscals, de manera que la intervenció d'aquest es dugui a terme de la forma menys costosa possible, sempre que això no suposi un perjudici per a la hisenda pública i l'interès general.

L'objectiu de reducció de la pressió fiscal indirecta és necessari tant per raons de compliment de la legalitat vigent, en particular els articles 2.2 i 20 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, com per raons de caràcter tècnic, ja que un sistema tributari eficient ha de complir el principi d'economia, de manera que es redueixin al mínim les despeses ocasionades per la gestió i la recaptació tributària, tant per a l'Administració mateixa com per al contribuent.

La redacció fins ara vigent del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret 828/1995, de 29 de maig, obligava el contribuent a practicar autoliquidació i a ingressar l'import resultant a l'entitat de dipòsit que presta el servei de caixa a les oficines de gestió tributària de l'Administració tributària competent, i no era possible la utilització de la via d'ingrés mitjançant cap entitat bancària col·laboradora.

L'existència d'un únic sistema d'ingrés ocasiona dificultats en una gestió tributària eficient, i per això és necessari introduir les modificacions pertinents per tal que l'Administració tributària competent pugui permetre als contribuents fer l'ingrés dels deutes tributaris mitjançant una entitat col·laboradora.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 107 del Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat mitjançant el Reial decret 828/1995, de 29 de maig, en els termes següents:

«1. El subjecte passiu, dins del termini que estableix l'article 102.1 anterior, ha de practicar l'autoliquidació i n'ha d'ingressar l'import a l'entitat de

dipòsit que presta el servei de caixa a l'Administració tributària competent o en alguna de les seves entitats col·laboradores.»

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

MINISTERI DE FOMENT

4919 *REIAL DECRET 259/2002, de 8 de març, pel qual s'actualitzen les mesures de seguretat en la utilització de les motos nàutiques.* («BOE» 61, de 12-3-2002.)

L'increment constant del parc de motos nàutiques i dels seus nivells de potència imposa la necessitat d'aprovar les normes de seguretat necessàries per reduir el risc d'accidents que comporta la seva utilització, tant per als qui les manegen com per als banyistes, per raó de la proximitat a la costa on es practica l'activitat.

Aquest Reial decret compleix, en desplegament de les previsions que conté l'article 86.1 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, aquesta finalitat. Per a això, s'amplia substancialment l'abast de les normes de seguretat fins ara vigents contingudes en l'Ordre de 22 de juliol de 1999, per la qual s'estableixen mesures de seguretat per al govern de motos nàutiques, es crea una nova titulació nauticoesportiva, dividida en tres categories, necessària per navegar amb aquests artefactes, fins ara exempta del requisit, i s'imposen a les empreses dedicades al lloguer de motos unes obligacions de funcionament destinades a garantir la utilització de les motos de què disposin en condicions de seguretat.

D'altra banda, l'Ordre de 16 de desembre de 1998 per la qual es regula el procediment abreujat de registre i matriculació de les motos nàutiques, preveu exclusivament el procediment de matriculació de motos utilitzades amb finalitats recreatives, esportives o comercials. Tanmateix, la versatilitat d'aquests artefactes nàutics s'ha traduït en el fet que la seva utilització també hagi arribat a les administracions públiques i les entitats públiques dedicades a funcions de salvament de vides humanes, que han d'inscriure les seves embarcacions a la Llista vuitena del Registre de matrícula de vaixells regulat al Reial decret 1027/1989, de 28 de juliol, sobre abanderament, matriculació de vaixells i registre marítim, respecte de les quals l'Ordre esmentada omet qualsevol referència. Aquest Reial decret supleix el buit esmentat, establint les normes necessàries per dur a terme la matriculació.

Des de la perspectiva de l'adequació a l'ordenació constitucional de competències, les mesures que esta-

bleix aquest Reial decret constitueixen, de conformitat amb el que preveu l'article 6.1.c) de la Llei 27/1992, normes reguladores de la marina mercant, matèria que l'article 149.1.20a de la Constitució atribueix, amb caràcter exclusiu, a l'Estat.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 8 de març de 2002,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir les mesures de seguretat apropiades per al govern de les motos nàutiques que naveguin pel mar territorial espanyol i regular-ne les modalitats d'utilització.

Així mateix, estableix les regles necessàries per matricular les motos nàutiques que siguin propietat o estiguin a disposició d'organismes públics i s'utilitzin en tasques de vigilància, o d'institucions dedicades al salvament marítim i de vides humanes a la mar.

Article 2. *Modalitats d'utilització.*

Les motos nàutiques poden ser utilitzades de les maneres següents:

1. Ús particular de la moto nàutica pel seu propietari o persona autoritzada. La zona de navegació de les motos nàutiques que es governin sota aquesta modalitat se subjecta al que preveu l'article 10 d'aquest Reial decret.

2. Ús en la modalitat de lloguer d'una moto nàutica explotada per una empresa dedicada a llogar-ne, oficialment autoritzada per a aquesta finalitat. Al seu torn, es preveuen tres modalitats de lloguer:

a) Lloguer per hores o fracció, per empreses dedicades a aquesta activitat, proveïdes de les instal·lacions que determina aquest Reial decret. La zona de navegació de les motos nàutiques que es governin sota aquesta modalitat s'ha d'ajustar com a màxim als límits del circuit que estableix per a això l'article 7.2.a), excepte en el cas que l'arrendatari tingui el títol corresponent, cas en què s'assimila a l'arrendament per dies.

b) Lloguer per hores o fracció, per les empreses que esmenta el paràgraf anterior, per fer excursions col·lectives en navegació.

c) Arrendament per dies, per empreses que es dediquen a aquesta activitat des d'instal·lacions no situades a la mar. La zona de navegació de les motos nàutiques que es governin sota aquesta modalitat és la mateixa que la de les d'ús particular.

3. Ús per institucions o organismes públics. Només es poden utilitzar en tasques de vigilància, prevenció i altres funcions policials, així com per a l'auxili i el salvament marítim de vides humanes i béns.

Article 3. *Matriculació i assegurança de responsabilitat civil.*

1. Les motos nàutiques pertanyents a persones físiques o jurídiques espanyoles o estrangeres residents a Espanya, han d'estar prèviament matriculades, registrades i identificades, d'acord amb l'Ordre de 16 de desembre de 1998, per la qual es regula el procediment abreujat de registre i matriculació de motos nàutiques.

2. Les motos nàutiques que utilitzin els organismes públics en tasques de vigilància, o siguin propietat seva, o d'institucions dedicades al salvament marítim i de vides humanes a la mar, són objecte de matriculació i registre